

kræves, men skulde det da ikke være paa Tiden, at man hævede en Skat, der er indført af Hensyn til Krigsforhold? Det forekommer mig, at man ikke maa kalde den en konstant Skat, og at man altsaa heller ikke maa være saa streng i sine Fordringer med Hensyn til Grundlaget for en ny Skat, der skulde afløse denne, som man kunde være med Hensyn til andre Skatter, som man med Nette kunde kalde konstante Skatter. Derfor som jeg kan finde nogen Understøttelse for mine Bestræbelser i saa Henseende, agter jeg i nærværende Samling at indbringe et Forslag om at forandre Krigstoldbeskatningen. Derimod er det ikke min Mening, at den i sin Helhed skulde hæves. Jeg tror, at der kan være Grunde, der tale for, at man endnu i nogen Tid lader Krigsskatten paa Brændevins-tilvirkning vedblive, og jeg skal sige hvorfor. Allerede i forrige Samling har jeg sagt, hvorfor jeg ikke vilde trænge paa en saadan Foranstaltning, som jeg allerede den Gang fandt naturlig, men jeg sigter nu til, at der af Staten som Arbejdsgiver i det kommende Finantsaar gives Arbejderne en Leilighed til et større Erhverv ved Anlæget af Jernbaner og lignende ekstraordinære Foranstaltninger, som ikke finde Sted under sædvanlige Forhold, og da man saaledes fra Statens Side sætter Arbejderne istand til at erhverve en ekstraordinær Indtægt, saa finder jeg, at Noget kunde tale for, at man ikke strax gik til at hævde sidstnævnte Del af Krigstoldskatten. Der vil da være et Beløb at dække af omtrent 900,000 Rd. eller noget mindre, naar man regner efter Gjennemsnittet ifølge de Opgivelser, som vi have modtaget gennem et Sammendrag af statistiske Oplysninger, som ere os meddelte af det statistiske Bureau. Jeg vil imidlertid sætte — jeg har endnu ikke havt Leilighed til senere at efterse dette — at der i det Mindste er gjort Regning paa 900,000 Rd., og jeg mener da, at dette Beløb med den allerstørste Lethed maatte kunne dækkes ved en Indkomstskat. Jeg vilde ønske, at der netop i Aar maatte blive gjort et Forsøg paa at afløse den omtalte Del af Krigstoldskatten ved en Indkomstskat, thi det har jo, Gud ske Lov, været et heldigt Aar for en stor Del af Befolkningen

— navnlig for den agerdyrkende Del af denne, og det er jo en Selvsølge, at naar Agerdyrkerne have det vel, er der ogsaa mangfoldige andre Klasser af Samfundet, som paa Grund af dette Held for Agerdyrkerne have deres bedre Udkomme. Jeg tror derfor, at det i den Henseende vilde være et heldigt Aar til at gjøre Forsøget i; naar man altsaa udskrey en Indkomstskat paa 1 Million, vilde der jo deri være rigelig Dækning for, hvad der kunde tabes ved at ophæve en Del af Krigstoldbeskatningen. Jeg vilde under de Forhold, som jeg før ganske antydningvis nævnte, ogsaa finde det Grundlag, som vi nu have for Indkomstskatten, saare heldigt; thi selv om det vedbliver at være gjældende for den næste Opkrævning — hvilket jo vil ske, hvis ikke en ny Lov indkommer — saa ligger der dog allerede deri en Lettelse for de mindre Bemidlede, og der vil ske dem en dobbelt Lettelse derved, at den Forandring bliver gjort, at denne ca. 1 Mill. Rd. bliver tagen gennem en Indkomstskat istedetfor ad den anden Veje. Af denne Skat gennem Indkomsten vil der mindre bemidlede Del af Befolkningen ikke føle noget Tryk, idet den er fritagen for at yde Noget dertil, og paa den anden Side gives der den en direkte Lettelse derved, at den bliver fritagen for sin Andel i det Beløb, der har maattet udredes som Krigstold. Man vilde altsaa derved virkelig have vist, at man i den Henseende havde Omhu for og sit Blik henvendt paa Lettelse for dem, der kunne trænge dertil, og det vilde, som jeg haaber, have den Virkning, at mange Udseendes Tilskyndelser ikke vilde finde nogen gunstig Jordbund, naar man saae, at de Mænd, til hvem disse Folk have givet det Hverv at sørge for deres Vel, forsaavidt som der derpaa kan raades Bod gennem Lovgivningen, fuldelig have deres Dymærksomhed henvendt derpaa. Skulde man nu imidlertid her i Thinget ikke kunne skaffe sig tilstrækkelig Tilstemning til at gaa dette Skridt fuldt ud, saaledes som jeg har belegen det, tror jeg dog, at det vilde være uden al Betænkelighed, om man idetmindste hævede Krigstoldskatten paa 3 Artiller, som nærmest maa siges at være Nødvendighedsartiller for den mindre bemidlede Mand, nemlig Sukker,